

resource] / Ruta Aidis // IZA World of Labor. – 2017. – P. 1-10. – Access link: <http://wol.iza.org/articles/do-institutions-matter-for-entrepreneurial-development-1.pdf> (accessed 19.02.2017). – Named by the title.

8. Концепція адміністративно-правового забезпечення протидії корупції в Україні [Текст] : наук.-аналіт. доп. / [В. І. Литвиненко, П. Я. Пригунов та ін.]; за заг. ред. д-ра юрид. наук В. І. Литвиненка. – К.: ДП «Вид. дім «Персонал», 2016. – 89 с.

Комарівська Наталя
аспірант

Науковий керівник: к.н.держ.упр., доцент Галанець В.В.
Львівський регіональний інститут державного управління НАДУ
при Президентіві України
м. Львів

НОРМАТИВНО-ПРАВОВИЙ ЗМІСТ АГРАРНОГО ХОЛДИНГУ УКРАЇНИ

Сьогоднішній розвиток соціально-економічного напрямку є наслідком не лише ринкової реформи, а й відсутність стратегії розвитку та послідовність дій уряду. Господарські відносини в галузі сільського господарства виникають та розвиваються в результаті правового регулювання, тобто це ті відносини, що мають правове підґрунтя. Використовуючи правовий механізм законодавчий орган влади може пришвидшити або уповільнювати процес, тобто впливати суттєво на його розвиток.

Державне регулювання діяльності підприємств – організаційне, економічне, соціальне та правове забезпечення державою умов для ефективного ведення бізнесу. Держава впливає на діяльність підприємств через механізми нормативно-правової бази, інформаційної підтримки, економічного контролю. В залежності від ситуації у політичному та економічному житті держави змінюються і механізми регулювання. Підсилення правового механізму дозволить посилити економічне значення діяльності підприємств у суспільстві та державі. Механізм нормативно-правової бази являє собою два аспекти: перший – організаційна структура; другий – правові важелі впливу на відносини, що складаються у даній сфері.

Правове підґрунтя надає можливість для ефективного та стабільного розвитку ринкових відносин. Створення ефективного правового поля є однією із передумов у розвитку сільського господарства та агропромислового комплексу. Законодавство у галузі сільського господарства має стати цілісною правовою системою як за взаємною узгодженістю норм, так і за цілісністю

нормативного регулювання. Формування нормативно-правової бази передбачає: встановлення чітких правових норм та гарантій, що забезпечували б свободу та захист підприємницької діяльності; розроблення законодавчих та інших нормативних актів спрямованих на правове забезпечення розвитку ринкових відносин; удосконалення діючих правових актів, що регулюють підприємницьку діяльність, з метою усунення внутрішньо-правових суперечностей і скасування положень, які гальмують розвиток приватної ініціативи та підприємництва [1, с. 24].

Діяльність холдингових компаній в Україні регулює Закон «Про холдингові компанії», Закон «Про акціонерні товариства», Цивільний кодекс України, Господарський кодекс України, та інші нормативно-правові акти.

Відповідно до *Указу Президента України* «Про холдингові компанії, що створюються в процесі корпоратизації та приватизації» (№ 224/94 від 11.05.1994 р.) [2] визначено поняття “холдингова компанія”: господарюючий суб’єкт, який володіє контрольними пакетами акцій інших, одного або більше, господарюючих суб’єктів. Даний Указ передбачає порядок та особливості створення холдингової компанії в процесі корпоратизації, і основне на що звернуто увагу, обмеження на створення та діяльність холдингової компанії (зокрема, створення холдингових компаній у процесі корпоратизації та приватизації не допускається в таких галузях як: торгівля товарами народного споживання, продукцією виробничо-технічного призначення, виробництво та переробка сільськогосподарської продукції). Крім того, холдингові компанії повинні один раз на рік публікувати у засобах масової інформації відомості балансу, відомості про прибутки й збитки. Із процесом приватизації виявляється ситуація в якій акції, активи підприємства розпорошені між учасниками, що унеможлиблює управління підприємствами. На вирішення даної ситуації прийнято *Указ Президента України* «Про участь Української фондової біржі у приватизаційних процесах» (№146/95 від 27.02.1995 р.), розміщення акцій акціонерних товариств відбувалося шляхом продажу через аукціон Української фондової біржі за кошти юридичним і фізичним особам, давши змогу консолідувати кошти для створення потужних комплексів.

З прийняттям у 2006 році *Закону України* «Про холдингові компанії в Україні», Указ «Про холдингові компанії, що створюються в процесі корпоратизації та приватизації» втрачає свою силу лише у 2007 році, відповідно норма про холдингові компанії у яких не допускалося створення була відсутньою.

Закон України «Про холдингові компанії в Україні» є базовим у напрямку діяльності холдингових компаній, яким визначено утворення та ліквідація холдингових компаній, державних холдингових компаній та Державної керуючої холдингової компанії. У створенні холдингових компаній приймають участь органи, що уповноваженні керувати державним майном, державні органи приватизації самостійно чи шляхом об’єднання корпоративних пакетів

акцій та інші суб'єкти на договірних засадах. Власник, що розпоряджається корпоративним пакетом акцій приймає рішення про утворення холдингової компанії, результатом дій є підписання договору. Законом України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань» передбачена процедура набуття статусу юридичної особи холдингової компанії.

Проте, якщо звернутися до нормативного визначення «холдингу», згідно Закону України «Про холдингові компанії в Україні» холдинговою компанією є «акціонерне товариство, яке володіє, користується, а також розпоряджається холдинговими корпоративними пакетами акцій (часток, паїв) двох або більше корпоративних підприємств». При цьому під холдинговим корпоративним пакетом акцій розуміють такий пакет акцій підприємства, який перевищує 50 % їх загальної кількості або є достатнім для вирішального впливу на його господарську діяльність [3].

На нашу думку, існуюча нормативна база у галузі сільського господарства недостатньо задовольняє вимоги у реформуванні та розвитку, що проявляється у відсутності відповідного нормативного закріплення їх управлінського забезпечення. Фактично відсутня процедура реформування й розвитку сільського господарства України.

Аналіз законодавства України та законодавчі розробки свідчать про певні правові та управлінські невідповідності забезпечення нормативно-правового рівня діяльності підприємств холдингового типу.

Список використаних джерел

1. Безземельна, Т. О. Організаційно-правовий механізм державного регулювання підприємницької діяльності : [Текст] / Т. О. Безземельна, Т. І. Сергєєва // Науково-виробничий журнал Держава та регіони. Серія : Державне управління. – 2009. – № 2. – С. 24.
2. Указ Президента України від 11.05.1994 № 224/94 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/224/94>.
3. Про холдингові компанії в Україні. Закон України від 15.03.2006 № 3528-IV [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/3528-15>.

